

Faruk Koca

- Őirler -

Yayın Tarihi:

3.6.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Faruk Koca (muhanmmet faruk koca)

01/01/1983 Ardahan doğumlu olup İstanbulda oturmaktayım ilk ve orta öğrenimi istanbulda bitirdim şuan kamo yönetimi okumaktayım. altı kardeşiz pıza hat restoranında yönetici olarak çalışıyorum, şiir yazmaya ilk okul beşte başladım o günden bu yana yazıyorum kendimi şiirle ifade ettiğimi ve şiirde kendimi buluyorum Edebiyat,Tiyatro,Sinema,Spora karşı aşırı bir ilgim var vaktimi bunlarla geçirmeyi seviyorum.

Ağlayan eenya

eenistandan g yollarına düşen bir anna'nın feryatlı gözlerle oğluna seslenişi. savaşa hayır diye bağıran yürekleri titreten anna oğlunu Çeçenistan'da bıraktıktan sonra vatanını savunması için yazdığı mektubu yaverlere vererek oğluna tez ulaşmasını, ister. mücadeleci olaylardan sonra mektup oğluna ulaşır. Oğluda mektubu aldıktan sonra annasına yazdığı mektubu yaverlere vererek gönderir, mektup annasına ulaşmadan oğul Şehit düşer. Oğul annasının mektubunu okumuştur.

Ne Őehirler gördüm yıkık dökük ardımda bıraktığım
Yitik ocuklar gördüm,
Alınlarında savaş izleri,
Katedilmiş ne annalar gördüm,
Beşikteki yavrusunu yalnız bırakan,
Delik deşik bedenler gördüm,
Elleri açık secdeye varan,
Ve oğul savaşın sonuna kadar dur yeter,
Yreklerei ürküten düzene son ver,
Bilmelisin ki kardeşlerinin nasıl g yollarına düştüğünü,
Bende srgnm öz vatanımdan sürgün diye gelen,
eenya vatanımın topreğı,
Annaların feryatlı gözleri,
Yüreğimde ki kanayan yara,
Bırak cocuğu diye feryat eden gözler,
Vatan gidiyor oğul vatan,
Kanların yere düştüğünde stm sana helal,
Sen vatan oğlu, verme toprağını,
Ne başi belalı bir veremdir bu,
Bitmek bilmeyen bir cinayet bu,
Ağlama oğul gözü yaşlı bakma ne olur,
Allah'a sığınak gözler hap kanar ya,
eenya yurdum,
z vatanımdan srgnm,
z vatanım yanar ya,
Ne bitmek bilmez mukadas savaş bu,
Bayraklar bayraklar,
Toprağa düşen helal kanlar kadar,
Ne mukades armağan o,
Toprak kul rengi bulutlar gibi,
zerinde at koşuşturduğumuz yaylalar nerede,
Ne ilk ne son savaş bu,
Rus moskofuna yenik düşmedi atan,
Ne olur verme toprağını,
Kurtulsun mukades toprak,
Sen helal süt enmiş oğul,
Verme bir karış toprağını,
Anlasın rus moskofu,
Anlasın eenya mukades bir toprak,
z vatanında ölen ana baba ocağı burası.

Der anna oğluna aynı gece oğlu Şehit edilmiştir.
Gz yaşlı annaya ulaşmıştır mektup, alır oğlunun mektubunu kokusunu çeker içine derin derin, oğluna zarar gelmemesi için vermiş olduğu nuskayı zarfın içinde görür ve

okumaya başlar.

Anna can anna öz vatanından ayrı öz vatanından gamlısın ya,
Anna ağlama sil inci tane gözlerini,
Ben şehit oğluyum,
Vatanımıza binlerce can feda ya,
Gözleme yolumu bekleme anna,
Kahpe kurşun alır beni mutlak yatağına,
Anna ellerim kınalı kurbanlık koç gibiyim ya,
Bende giderim allah yoluna,
Mektubuma sarıl kokla anna,
Son bir kere dizinde salla,
Sonra unut beni anna.

Der molla hüseyin o gece şehit düşmüştür, Molla hüseyinden sora binlerce şehit
vermiştir çecenya rus moskofuna karşı ama ne son savaş olmuş ne ilk süre gelmiş
savaşlar.
İmam şamille başlamış basayev, molla hüseyin ve şimdi yeni şamillerle suruyor.
Bir karış toprak için binlerce yıl süren savaş,
Çocuklara cehenlemi öğreten bir hayat,
Savaşa hayır diyenler,
Çocuklara yaşam dolu bir gelecek bırakmak adına,
Duyurun sesinizi imam şamil molla hüseyin gibi.

(15/02/2003)

Faruk Koca

Amasya

İçimde derin bir sancı
Kulaklarımı tırmalayan bir ses
Uzak ülkelerin karanlık şehirlerine
Amasya yalnız şehrin sokakları
Bir garip simasını taşır içim
Ferhatın şirini, olmak gibi
Küçük almaların şehri
Bir garip nehir
Kimi zaman kızarır yüzü
Uzanır sonsuzluğa al al
Köprülere dizilir köylü insanlar
Kayaların o sert yamaçlarına açılan oyuklar
Çeker herdem içine insanı
Değişik duygulara taşır beni
Anadolum yurdum
Bırakılmış yitik şehir
Nerede nine hatun
Hani nerede elleri kınalı analar
Mehmedim nerede
Ey ferhatın şehri
Şirinin nerede
Neden öksüz bu yurt
Başı dumanlı hep böyle.

(08/02/04)

Faruk Koca

Annacan

Annacan sensiz bu gurbet ellerinde,
Son bahar yüreğime inmiş sanki
Yapraklarım sararmış yaprakların gibi
Gözüm semalardan binnurlardan öteye
Dalıp gidiyor yalnızlık okyanuslarına
Orada kimsesizim sessiz çığlıklarım
Diyeceksin ki oğul buldunmu
Can buldunmu çananını buldunmu
O divanesi olduğun aşığını buldunmu
Ona ulaştın mı
Ulaştım anna
Diyar diyar koştum anna
İstanbuldan çıktım yola
Ankara yüreğimde kara
Tekrar istanbulda coştum anna
Yağmur gibi yağdım anna
Sullar gibi aktım anna
Ateş olup yaktım anna
Sonunda sevdama dönüp baktım anna
Sen sevmediğim huyumu sevdiğin kadar
Sevilmemişim sevmemişim be anna.

(05/08/1998)

Faruk Koca

Anne

Sessiz bir gecenin karanlığında,
Parça parça taşınıyorum,
Seni getirecek sabaha,
Ya sen gelmiyeceksin diyorum,
Özlemle beklediğim ay ışığında,
Şu taş duvarlı minarelerden,
Ve sensiz geçen gecenin karanlığında,
Bir elim sen öbür elim yüreğim,
Şu başımda uçan kuşlar,
Kanatları benbeyaz olan bir güvercin,
Seni çağrıştırıyor güzelliği bana,
Bu uzun süren gecenin karanlığında,
Ay ortaya çıkıyor,gecenin sessiz karanlığında,
Ve bir tiren çığlığı,
Bozuyor gecenin sessizliğini,
Yarasa gibi baykuş gibi,
Ve anlıyorum gelmeyeceksin,
Benim elleri kınalı,
Başı yazmalı anam gelmeyeceksin.

(01/03/2001)

Faruk Koca

Bilmeceler

İçimde açan bir karanfilsin,
Uzaklardasın bilirim,
Dönmeyecek bir yolda gibi,
Duygularıma yenik düştüğüm akşamlar,
Son bulsun isterim,
Hayata dayır ne varsa,
Kalmasın isterim,
Yaşam dolu hatıralara inat,
Gitme diyorsun,
İyi diyorsun,
Beni mahfeden sen,
Ne istersin benden,
Yetmedimi aldıkların,
Yaşamımı,sevgimi,har şeyimi,
Daha benden ne istersin sen,
Ecel kapıma dayanmış,
Almak ister beni benden,
Ya sen ey sen,
Ne istersin daha benden,
Aldıkların yetmedimi,
Şimdi baykuşlar ötüyor beynimin en olmaz yerlerinde,
Sen ey sen,
Kalma artık git,silinmiş bir yazısın sen.

(05/11/2003)

Faruk Koca

Binnur

Biliyorum istesende aynı kalmayacaksın
Değişeceksin bütün duygularından arınmışcasına
Değiştirecekler belkide
Soracaksın kendi kendine;
Bu benmiyim? diye.
Ardına bakmıyacaksın yaşlı gözlerle
Ama ardında bırakacaksın yaşlı gözlerle
Belki karşılaşacaksın bir gün bir yerde
Hatırlayacaksın o günleri sevgiyle ya da üzüntüyle
Sevmiştik diyeceksin hem de ölümüne...

Geldiğinde
Boş gözlerle bakma bana
Dokunduğumda içini yakmayacaksam dokunma
Sarıldığımda alamıyacaksın kokumu sarılma
Kelimelerin anlamı artık yoksa konuşma
Ve duyguların böyleyse bana yaklaşma.

Ama böyle değilse
Bir damla yağmur olsan da gel
Şu çorak topraklara bir yudum su ver
Tenine öyle hasret ki bu el
Ölene dek seveceğim, yeterki sev.
Hasretinle çoğaldı içimdeki sel
Sensiz bir dakika bir ömre bedel
Ayrıldı ellerimiz ayırdı eller
Geldiğinde geleceğim yeter ki gel.

(Binnur inan19/02/2002)

Faruk Koca

Çare Değil

Unutmak çare değil gülüm,
Asıl bizi unutan zaman,
Sevmek çare değil gülüm,
Sevilmedikten sonra,
Kaçmak çare değil gülüm,
Asıl kaçan zaman,
Ölmek çare değil gülüm,
Asıl ölüm benim içimde bıraktığın hatıran.

(12/05/2002)

Faruk Koca

Dilenci

Bu gün garip bir duyguya kapıldı gönlüm
Gün ağarmıştı vakit tam dolmuş
Bir rüzgar esiyordu uvultuyarak
Ve garip bir insan
Çıkıyor aniden önüme
Elinde garip bir kutu
Değişik bir müzöge eşlik eder gibi kutuyu slliyordu
Gözleri gözüme aşınayla bakıyordu
Elimi cebimden usulca çekip
Ne kadar bozukluk varsa
Eşlik ettim onun duygularınca
Yırtık partisosu kır pas içinde elleri
Ve onun duygularının bana yansıyışı
Bir garip hisse kaptırdı gönlümü
Kulağımda garip bir fısıltı
Kalsana kalsana diye bir yalvarış
Ve istemeye istemeye o sokaktan uzanıp gidişim
Ve o adamın bakışlarında ki tebesüm
Dünyaları veriyordu sanki bana
Ve gece ne kadar sessiz olsada
Hayat orada daha karmaşık daha başka
O dilencinin hayattan umduğu garip duygularca hissettiriyordu bütün insanlara
Onlar bu dilenciye umursamasada.

(01/03/2000)

Faruk Koca

Geceler

Geceler karanlık korkutucu geceler,
Yıldızlar parlar umut işareti içinde,
Seni söylüyor nameler bana,
Şu daracık tozlu tabutta,
Bilmiyorum gidiyorum ışığa doğru,
Yürüyorum bir kaç adım daha,
Ve arkamdan korkutucu bir çığlık,
Ölüyorum açılmayan kapılar ardında.

Faruk Koca

Geceleri sönmeyen lanbalar

Sana sordular mı gök yüzünde asılı olan lanbaları
Nereden söndüğünü hiç sordular mı
Evlerin bacalarından çıkan kara dumanlarla yükselmek
Mümkün olur muydu gök yüzüne
Gök yüzündeki yıldızlara ulaşmak kolay olur muydu söylesene
Hep tebesümle çıplak vücudumuzla izlerdik lanbaları
Duygularımızı yansıttırdık onlara
Erişe bilirmiyiz merdivenler diksek yer yüzünden gök yüzüne
Erişmek kolay olur muydu lanbalar sönünce yaka bilmek
Erişe bilirmiyiz kaybettiğimiz duygulara
Alıp o duyguları
Lanbaların altında yine sevişe bilirmiydik söylesene
Yer yüzünde sensizlik içinde çığlıklar içinde
Yine seni düşünmek lanbaların altında
Sanki bana el sallıyormuşsun gibi
Onun için bu gök yüzüne ulaşma bilmek.

(01/03/2000)

Faruk Koca

Gıramafon

Fatihde bir gıramafon inliyor
Sahibinin kendi sesinden
Yürümek istiyorum sokaklarda
Yine basamıyorum ayağımı
Kapılacak yine gözlerim
Bu mekanın uvultusuyla
Şayir sunuyor bestelerini bir bir
Gözlerimin önünde
Derin çizgiler çizilmiş sanki ellerine
Uhteler düğümlenir aniden boğazıma
Söylemiyor şayirden başkası bu şiiri
Ellerimden tutmuş birkere kara kış zamanında
Şiirle büyüyorum bir cocuk gibi
Fatihteki o gıramafon sesiyle.

(06/01/2000)

Faruk Koca

Gidiyorsun

Gidiyorsun demek uzaklara ne olur git,
Arkana hiç bakmadan git,
Sessizce konuşmadan usulca git,
Bırak yalanlarını benimle,
Bilmezler yalanların tükettiği bir gencim ben,
Susms konuş bir şeyler söyle yaralım,
Ellerin durmaswın gölgemde,
Sarıl sarıl bana yaralım,
Buluşsun gözlerin gözlerimle,
Sorma hiç bir şey sorma,
Göz yaşlarınla ıslansın dudaklarım,
Sessizce ağlayalım gidişine,
Sarıl bana ölürcesine sarıl,
Evet vakit geldi gidiyorsun,
Hadi tirenin kalkıyor git,
Bırak ellerimi,
Son bulsun bu hikaye burada,
Hadi git,
Hayır dur gitme,
Sarıl bana kadınım öyle git,
Hayır hayır gitme,
Elimi bir kere daha tut öyle git,
Hayır gitme yani gitte,
Bana sarıl öyle git.

(10/03/1999)

Faruk Koca

Hazırla mezarıcı tabutumu

Hazırla mezarıcı tabutumu
Sabahlar kararıyor karanlık karanlık üstüne
Hergün aynı şey sabah oluyor akşam oluyor
Vaktim doluyor mezarıcı hazırla tabutumu
Bir yolculuk gözüküyor bilinmez bir yere doğru.

(08/09/98)

Faruk Koca

İhtiyar

Ey ihtiyar gözlerin çukurda
Ömründe bir kez gülmeyen ihtiyar
Elinde kırkbeşlik tesbihin
Dalar gider bazen gözlerin
Ayağındaki eski kundurayı,
Dolandıramıyorsun be ihtiyar
Gidersin sokak başından bir ileri bir geri
Ağarmış saçların vakti öğütmüşsun belli,
Birgün göçeceğiz burdan bu elden
Ayrılmak zor söylemek kolay be ihtiyar
Karın hasta yatar yataklarda
Oğlun deli kovalar odacıklardan
Şanki gidecek yerin varmış gibi ihtiyar
Ölüm yaklaşıyor vakit dolmak üzere
Göçmek için hazırlık yapmassın be ihtiyar
Kırk beşlik tesbihi çevirirsin bir sağa bir sola
Bir sigara yakıp çekersin içine derin derin
öksürükler içinde.
Tek hayat arkadaşı bir sigara bir de duman
Dünyadan elini ayağını çeken ihtiyar
Hayatı sen daha iyi anlatırsın be ihtiyar.

(Bedirhanın anısına 29/05/1998)

Faruk Koca

İstanbul

Yüreğimdesin yine istanbul,
Douyor iliklerim zemherinde,
Sokak lanbalarının altında bir beden,
Yalnızlığa inat,
Ağlama sen ağlama,
Gündür nasıl olsa geçer,
Bizde buluşuruz mühürlü bahçelerde,
Bilirim ayrılık zor,
Bırakılmış yalnız şehirsin sen,
Şen bensiz ben sensiz,
Üsküdar yalnız Kızkulesi ağlamaklı,
Bilmezler içimde ki yaraları,
Yaralı güvercin gibi yaralı,
Bir sevdaya yenik düştük biz bilirim,
Artık gitme zamanıdır İstanbul,
Hoşçakal istanbul hoşçakal.

(05/07/1998)

Faruk Koca

Kendim

Kendimi alıpta nereye gideyim bilmiyorum,
İçimi bir tufan sarıyor ansızın o kızıl saçlarının arasından
Nerdesin bilmiyorum kiminlesin ne haldesin
Dedim ya içimi bir tufan sarıyor saçlarının arasından
Gölgelere yenik düşmüş bir yalnızım oysa ben
Tıpkı senin gibi
İçimi bir sıkıntı sarıyor yalnızlığım gibi
Gözlerin geliyor aklıma dalıp gittiğim
Yalnızlığa yenik düştüğüm o gün geliyor aklıma
Sen geliyorsun toprak geliyor
Ve bitmeyen gece
Ölüm geliyor aklıma tıpkı öldüğüm gibi

Faruk Koca

Kırık kalp

Kırdın kalbimi bir hiç uğruna
Kolay değil artık seni unutmak
Baktığım gördüğüm sevdiğim sensin
Her tarafta senden bir hatıra var şimdi bana.

(19/10/1999)

Faruk Koca

Mezar

Akşam olunca iner bir garip sessizlik,
Ağlamaya başlar tüm mezarlar
Ne geleni var ne gideni
Unutulmaya yüz tutmuş garip mezarlar
Dün biri daha geldi
İki çift duva sanki onlar buraya gelmiyeceklermiş gibi
O gerip telaşlı insanlar
Unutun mezarları
Gün saltanatı döndümü bir defa
Bulursun sende elbet kara toprağı
Anlarsın gelenin olmadımı yalnızlığı
Anlarsın sende yalnız mezarları
Unutun ey insanlar sizde mezarları
Sessizliğe gömülü gemiler gibi
Bulursun sende elbet birgün bezarı
Deniz karanlığına aldımı seni
Düşer üzerinde ki saltanat
Anlarsın kimsesiz mezarları.

(27/12/03)

Faruk Koca

Öğret bana

Can evimden selam sana yaradanın diliyle
Sessiz sukun içinde geçen gece
Bin bir renge boyamışsın sen öğrencilerini
Sen söyle dinlesin alem
Yedikat göğün yedikat rengisin
Buluşsun hepsi kalemlerin şefakatinde
Can ver buluta şükre selamet
Bitecek elbet sayılı günler
Unutulmayacak gönül defterin
Konuştur bulutu
Kıvransın şefakatinden biten gece
Allah adıyla canlansın allemler
Bir gün buluşacak bu mukades eller
Sen öğretin kelimeleri peyganber diliyle
Sor çiçeğe öğret
Bir kelimeyle allemlerden yer göster
Sen allimsin öpülesi ellerini uzat
Uzat kana kana içeyim seni
Kelimelerle öğrettin allemleri
Sen hoca sibelsin
Anna şükür allemlerden kucak kucak
Sen ilim irfan evladı
Tanrım verdi sana şükür çeşmesinden bir bardak şerbet
Sen açtın kollarını deryaya ilimle kucakladın bizi
Düşmeden kaldırdın bizi
Göklere çıkardın bizi
Uzat öpülesi ellerini
Kana kana içeyim seni.

(03/05/2001)

Faruk Koca

Söylesinler

İlk defa sevdim bu akşam
Gözlerim doldu ağlamaklı
Kahrolsun sayfalara doküyorum adını
Bir yağmur damlası gibi
Akar göz yaşlarım dudaklarımdan
Özlemekli şimdi gözlerim
Gözlerim ağlamaklı
Yine çıkamıyorum bu ay
Seni görmeye bu kapalı mekandan
Bir eylül yaprağı gibi kaydın gönlüme,
Söylemiyor artık yıldızlar ismini bana
Gökyüzü hüznü gibi ağlıyacak doluyor gözleri
Hüzün basıyor gönlümü bir of çekerek ferahlıyorum
Ellerim yok şimdilerde
Çatlaklerden belli olmuyor ellerim
Seni tutan o ellere kahrediyorum
Adı olmayan mapus damlarında
Şiirler söylüyorum kendimi avutarak
Ve biliyorum çıkamıyacağımı
Bu demir yığını olan mapus damlarından.

(15/12/99)

Faruk Koca

U m u t

Bitmeyen hayellerimin ardınca ağladım bulunması güçtün sen,
Geceler boyu kapanmışcasına secdeye,
Allahım isyanım sana değil kendime,
İlk gözlerim kavuştu sonraysa ellerim,
Ardınca geli verdi boşaldı her şey,
Sora kalbim,
Gam vuruldu bir ilk bahar akşamında,
Yokluktan çıka gelen bir adam,
Bir tohum bıraktı avuçlarıma,
Dizilen kelimeler boğazıma,
Oğul sevgidir bu tohumun adı,
Büyüyüp bir fidan olacak elbet,
Soraysa bir çınar,
Yüreğini vereceksin ona,
Su gibi sevgi besliyeceksin ona,
Dedi bana kayboldu,
Göz gözü görünmeyen o sisli havada,
Tohum büyüdü bir çınar oldu,
Sonra dalları kurudu,
Anlam veremedim,
On beş yıl geçti aradan,
Ve yine o adam,
Çıkmıştı ağacın kavuğundan,
Oğul dedi can dedi sevdiğin dedi,
Bu ağaçta gizlidir dedi,
O gün anlamıştım her şeyi,
Koşum koşum koşum kaybolmuştum,
Uyandım bir garip diyardayım,
Saçımı okşayan bir el,
Gözlerimi açtım,
Sevgiliye kavuşmuştum.

(08/11/1999)

Faruk Koca

Yalan Dünya

Karanlıklara çıkmasın yolun,
İçimde ki korkuları alda git,
Bir sevdadır bu bende kalan,
Ne bir anı ne bir hatıra,
Birakmadan git gide bilersen,
Bana söylenmedik bir söz,
Bir hicranlı hançeri bağrıma vurda git,
Git gide bilersen,
Yalnızlıklara çıkar yolum,har gtidışinle,
İçimden bir şeyleri koparıp götürürsün,
Meçule giden bir tiren gibi,
Bilemesin bende olan kaderi,
Tutupta kaldır beni,
Gör o zaman sensiz kalan çaresizliği,
Derdimi anlatırım boş duvarlara,
Çekipte sığaramı derin derin,
Bir duman alırım içime,
Kendimi öldürürcesine,
Kendimi kaybeder gibi öylece başı boş,
Kumsallara çıkar yolum hep,
Seni anlatırım kumsallara,
Çizerim kandi aklımca seni denizlere,
Gel yaralım kara gözlüm,
Ayrı düştük yaralıyım,
Biz bu derde nasıl dayanalım,
Her gece düşümde seni aradım,
Sayıkladım adımı ecel gelipte alsın diye,
Vurgun düştüm güne,
Uyandım sensiz bir sabaha,
Sensiz serhoş bir suçlu gibi,
Uzatıp elimi gök yüzüne,
Dilendim seni senden,
Yazımızı yazan kalem,
Har şey yalan yalan,
Şu yaşama hevesimi,
İnsanlığın sahte yüzünü gördümde anladım ki,
Hepsi yalan sen yalan dünya yalanmış yalan.

(05/11/2003)

Faruk Koca

Yalnız Şehir

Sisli bir tepenin yamacındayım şimdi,
Kent suskun,
Bir şeyler homurdanır sokakların çilekeş kaldırımları,
İşte buğunde sabah oluyor
Kumrular uçuyor şehrin üstünden,
Yavaşça süzülüyorum şehre doğru,
Üsküdarım beni beklemekte,
Kızkulesi yalnız denizle sohbette
Martıların çığlıkları sahile
Özlemle dolu deniz,
Sevgiliye koşar gibi telaşlı.
Ya ne demeli galataya,
Şehri kuş bakışı görkemiyle izlemekte,
Hani nerede o eski istanbul.
çingirakıl koşuşturmalar nerede,
İnsanlar tebesümle bir saygıyla eğilir istanbul önünde,
Her sabah ezan sesiyle uyanır insanlar,
başlar bir sel akmaya caddelere.
Kimse tanımaz birbrini,
Metropol olan bu şehirde.
Oysa moda suskundur,
Bir başka karşılar insanları,
Sahil kenarında denizin kokusunu çekerim derin derin,
Aşıklerin mekanıdır sahilde duran taş yığınları,
Deniz izler insanlarımızı sukun
Martılar şarkı söyler denize,
Oysa bir ben kalmışım istanbuldan azade.
Sisli bir tepenin yamacındayım şimdilerde,
İstanbul bir yağmur sızıltısı içinde,
Gönlümde vuruk kalan o istanbul nerede.

(Büyük Çamlıca 17/04/05)

Faruk Koca